

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 154/2021
04.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића, поднетом против правоснажних решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 11/20 од 18.11.2020. године и Кж2 776/20 од 14.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правоснажних решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 11/20 од 18.11.2020. године и Кж2 776/20 од 14.12.2020. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 11/20 од 18.11.2020. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића за накнаду трошкова кривичног поступка који је окривљени имао у поступку пред Апелационим судом у Крагујевцу у предмету Кж1 11/20.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 776/20 од 14.12.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 11/20 од 18.11.2020. године.

Против наведених правоснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Ћаловић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање, с тим да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да укине другостепено решење и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, с тим да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да побијана решења

преиначи у делу одлуке о трошковима тако да гласи „Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда или државног органа који је иницирао и водио кривични поступак“, а да бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа, сходно члану 488. став 2. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, у захтеву наводи да је окривљени у овом кривичном поступку првостепеном пресудом оглашен кривим због извршења два кривична дела - неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, а да је у другостепеном поступку окривљени ослобођен од оптужбе за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1. у вези члана 33. КЗ, док је у осталом делу првостепена пресуда потврђена, и одређено је да трошкови кривичног поступка у односу на ослобађајући део пресуде падају на терет буџетских средстава суда. У захтеву се даље наводи, да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је одбијен захтев за накнаду трошкова браниоца окривљеног АА које је имао на име награде за приступ седницама већа и претресима одржаним пред другостепеним судом у делу који се односе на кривично дело за које је окривљени правноснажно ослобођен од оптужбе, што је супротно члану 265. став 1. и члану 261. став 2. тачка 7) и члану 264. став 2. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је пресудом Вишег суда у Чачку К број 16/2019 од 22.10.2019. године окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ, за која кривична дела је осуђен на јединствену казну затвора, у трајању од 3 године и 5 месеци уз урачунавање времена које је провео у притвору, и обавезан је да плати трошкове кривичног поступка.

Из списка предмета надаље произилази да је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 11/20 од 25.06.2020. године преиначена пресуда Вишег суда у Чачку К број 16/19 од 22.10.2019. године у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу на основу члана 423. тачка 2) ЗКП окривљеног АА ослободио од оптужбе за наведено кривично дело, док га је за кривично дело

неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 2 месеца уз урачунавање временаведеног у притвору, и одлучио да трошкови кривичног поступка у ослобађајућем делу падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да када суд окривљеног огласи кривим изрећиће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка, а ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Окривљени АА је у овом кривичном поступку правноснажно осуђен и осуђујућем делу обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка који обухватају и награду и накнаду трошкова за рад адвоката – браниоца који је поступао у циљу заштите права и интереса окривљеног и пружао јединствену одбрану током јединственог кривичног поступка у коме се окривљеном судило за два кривична дела, па се у оквиру тих трошкова не могу издвојити трошкови који би се односили на одбрану окривљеног у делу пресуде у коме је ослобођен од оптужбе.

По налажењу Врховног касационог суда у конкретној ситуацији, трошкови кривичног поступка који би се могли издвојити у погледу кривичног дела за које је окривљени ослобођен од оптужбе, свакако не обухватају награду и нужне издатке браниоца за радње које је предузимао у току јединственог кривичног, поступка и које се односе на јединствену одбрану окривљеног у погледу оба кривична дела за које се кривични поступак водио а у вези са чиме је бранилац окривљеног имао јединствене трошкове.

По налажењу овога суда, одредба члана 264. став 2. ЗКП прописује само могућност ослобађања окривљеног да надокнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, али не и обавезу суда да окривљеном у таквој ситуацији плати трошкове одбране.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд налази да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 414. став 4. ЗКП на коју се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**